

Hi guys!

Mag ik vragen hoe oud jullie nu zijn en wat voor opleiding jullie volgen?

Dat mag zeer zeker. Ik (Robin) ben nu 20 jaar, Pablo is 19 jaar en Luka moet helaas nog twee jaartjes wachten voordat hij aan de whiskey mag. Hij zit op 5 atheneum in Sittard, Pablo studeert aan het conservatorium in Amsterdam en ik studeer aan de Technische Universiteit in Eindhoven.

DeWolff is a three-headed rockmonster that crawled right out of the Mississippimud to shake, rattle and roll the world with some raw, psychedelic sixtiesbluesrock. (...) these three Wolf men take you back to those wonderful 60's and 70's, when bands like Led Zeppelin, Cream, Pink Floyd and Deep Purple ruled the world of rock 'n' roll.

Recht uit de Mississippimodder, door de modder van de Limburge Maas, hop, het podium op. Jullie maken "ruige, psychedelische sixtiesbluesrock", maar zijn zelf pas geboren aan het einde van de jaren 80, of misschien zelfs begin jaren 90. Hoe zijn jullie erbij gekomen dit soort muziek te gaan spelen?

Daar heb je gelijk in. Gelukkig heeft niemand van ons de jaren 80 synthpop mee hoeven te maken, maar zijn we allemaal in de 90's geboren. De muziek die wij nu maken is er langzaam ingegroeid. Als je veel naar platen luistert ga je vanzelf verder zoeken naar inspiratiebronnen die je dan vaak leiden naar de jaren 60 maar ook net zo zeer naar bands van nu. Voordat ik toetsen speelde heb ik ook veel gitaar gespeeld. Dan kom je al gauw in aanraking Led Zeppelin en Jimi Hendrix. We zitten alle drie vrijwel op één lijn qua muzieksmaak. We laten onze nieuwe ontdekkingen op plaat horen aan elkaar en halen daar uiteindelijk ook inspiratie uit om de muziek te maken die we nu maken.

Wie is jullie grote voorbeeld?

Een DeWolff groot voorbeeld? Bij het opnemen van de nieuwe plaat hebben we bijna elke dag onderweg naar de studio Brothers van The Black Keys geluisterd. Niet alleen omdat dat de enige cd was die in de auto lag, maar ook omdat het een superfackingvette plaat. Dat is zeker een grote inspiratie DeWolff, maar zo hebben we ook natuurlijk onze individuele helden (als bedenkt dat Patrick Carney niet echt een strakke drummer is en Luka zijn innerlijke metronoom liever met een andere drummer meet). Ikzelf heb veel geleerd door te luisteren naar Ray Manzarek van The Doors en ook Gregg Allman op "At Fillmore East" van The Allman Brothers Band.

Hoe oud waren jullie toen jullie begonnen met spelen?

Vanaf ongeveer mijn tiende jaar ben ik begonnen met gitaar spelen. De piano kwam pas veel later om de hoek kijken. Het Hammondorgel ben ik echt pas gaan bespelen sinds

het begin van DeWolff. Ik weet nog dat ik in aanraking kwam met het geluid van een echte Hammond die vanaf een podium stond te grommen door een Leslie. Dat was zo'n 5 jaar geleden denk ik.

Waarom ben je begonnen met spelen?

Voor het geld en de dames zonder t-shirt vooraan en het voorrecht om een baard te dragen natuurlijk. Maar ook omdat muziek luisteren voor mij niet genoeg is. Live je muziek en energie brengen aan het publiek is iets wat ik nooit zou willen opgeven. Ik zou niet weten wat ik liever heb als ik een zeer gruwelijk en sadistische keuze zou moeten maken tussen muziek spelen of muziek luisteren. Ik denk dat ze zo nauw aan elkaar verbonden zitten dat ik de een zonder de ander niet zou kunnen.

Hebben jullie muziekles gehad? Zo ja: Zag jullie muziekdocent direct dat jullie talent hadden?

Tja, de klassiek gitaar en Mozart pianolessen liggen ver in het verleden voor mij (voor zover dat kan met 20 jaar). Ik weet wel nog dat beide leraren het erg jammer vonden dat ik hun verliet. Maar zij hebben zelf nooit een liefde gehad voor de muziek die nu in mij zit.

Wat is het grote geheim van jullie talent, denken jullie?

Ik denk puntschoenen. Dat dragen we alle drie. Of blote voeten. Dat werkt live voor drummers ook heel goed.

Worden jullie al herkend op straat? Worden jullie veel "lastiggevallen" met de vraag om een foto of handtekening?

Dat helaas nog niet. Mijn buurman herkent me wel eens als ik langs loop, maar die valt me alleen dagelijks lastig met hele harde subwoofer-bas-door-alle-muren-heen-donderende neger rap muziek. Niet om een foto of handtekening.

Jullie hebben vast een drukke agenda, jullie mogen regelmatig ergens spelen, maar moeten ook nog tussendoor naar school... Hoe pakken jullie dat aan? En hebben jullie nog wel tijd voor jullie vrienden?

Luka gaat gewoon nog doordeweeks naar school. Dat geeft mij ook de kans om een studie te doen. Maar zodra zijn school is afgelopen, stop ik ook meteen met studeren zodat we volledig voor DeWolff kunnen leven. We spelen nu ook alleen nog maar in het weekend. Pablo's studie doelt een beetje op wat we nu al doen met DeWolff. Hij krijgt dus wel gemakkelijk vrij voor tourdagen of andere belangrijke dingen.

Hoe reageren jullie vrienden op jullie succes? Zijn ze jaloers of juist heel enthousiast?

Ik denk dat je als vriend wel ook allebei kunt zijn. Ik heb nog nooit iemand meegemaakt die alleen maar jaloers is en ons daarom niet mag. Dat is dan ook niet bepaald een vriend moet ik zeggen.

Merk je dat je anders behandeld wordt door mensen, nu jullie landelijk bekend aan het worden zijn? Bijvoorbeeld door leraren?

Mijn leraren/professoren op de TU hebben vaak niet echt iets met muziek. Ik had er laatst wel een die mij kende van tv. Met hem heb ik na de les nog veel gepraat over orgels en geluid en muziek. Verder heb ik het in zijn les niet bijzonder goed mee gedaan. Hij moet mij nog een beoordeling geven over een week of 2. Dan zullen we zien of hij mij anders behandeld heeft.

Was je al ooit op Pinkpop geweest (als bezoeker) voor je er mocht spelen?

Ikzelf niet. Pablo en Luka wel. Wel was ik naar Lowlands en Rock Werchter geweest.

Jullie speelden dus op Pinkpop, een van de grootste festivals van het land, hoe was dit?

Ja dat is echt niet te beschrijven in woorden.. Mijn poging:
superultramegagroovyf***inghardekippenvelmooiebijzondereallesovertreffende(*\$&*(\$*&)\$(\$##&*\$*)&##*)%*)&\$*&)#. Gewoon echt zo'n gevoel van geluk dat je het bijna niet kan geloven.

Meestal gooien bands een drumstok of een plectrum in het publiek, op Pinkpop belandde er een van jullie gitaren in het publiek, Spijt?

Het was mijn gitaar niet. Als Pablo mijn Hammond het publiek in had gegooid, dan had ik wel meer dan spijt gehad. Dan had Pablo het daglicht nooit meer gezien. Er waren dan weliswaar ook een aantal mensen in het publiek zwaar gewond, maar dat zou bijzaak zijn als het mijn Hammond betreft.

Hebben jullie de "gelukkige vanger" nog gesproken?

Hij kwam na het optreden backstage. Dit was niet alleen onze mooiste dag maar ook zijn mooiste dag van het leven.

Verder stonden jullie o.a. op de Zwarte Cross en in zalen door heel Nederland, en in januari staan jullie op uitverkocht Eurosonic/Noorderslag, jullie verkopen zelfs zalen in België en Duitsland uit! Jullie veroveren Nederland en omstreken, van jong tot oud! Hoe voelt dat?

Dat voelt supergoed! Het zou jammer zijn als we met onze muziek weinig mensen kunnen bereiken. Maar het blijft ook altijd rock en roll en intiem om in kleine gure barretjes met pislucht maar zonder verwarming in Duitsland te spelen.

Bijna een nieuwe plaat! Orchards/Lupine.... De titel is op z'n minst zo 'apart' als de titel van jullie vorige album... Waar staat de titel voor?

Het heeft ook een link met de vorige titel. In 'boomgaard' groeien vruchten en 'lupine' is een bloem/plant. De nieuwe titel staat voor de twee verschillende kanten die de plaat heeft. De ene is wat duisterder dan de ander.

Kunnen jullie al een tipje van de sluier oplichten over de nieuwe plaat? Hoe gaat ie klinken?

Heeeeel vet. Warm en vuil. Erg on-Nederlands. Het duurt niet lang meer gelukkig. 11-1-11 ligt hij in de winkels. Ik kan niet wachten tot ik de plaat in mijn handen heb, de hoes openklap, het vinyl eruit haal en hem onder de naald leg...

Ik lees net heel toevallig dat jullie met "Don't You Go Up The Sky" op de 22e plek zijn geëindigd van de 3voor12 Song van het Jaar Top 100. Geen slechte prestatie!

Tevreden?

Ja zeker tevreden! Zeker als je bedenkt dat Grinderman ergens de 70^e plek bezet, en Tame Impala alsook Local Natives in de 40 staan. The Black Keys hadden wat mij betreft natuurlijk hoger dan 10 mogen scoren.

Welk nummer van jullie nieuwe plaat kunnen we volgend jaar hoog in die lijst verwachten? ;-)

Ik denk dat ik wel voor de hele band spreek als ik zeg dat de opener Diamonds de meeste trots van ons draagt.

Tot slot: Hebben jullie nog tips voor jonge muzikanten die ook graag door willen breken?

Zou raar zijn als ik kon zeggen dat je om door te breken een soort van formulier kon invullen bij het postkantoor en dat het na 3-4 werkdagen ongeveer verwerkt is. Maar het is meer een kwestie van veel heel veel muziek maken en luisteren en zorgen dat je echt voor muziek leeft en er 300% voor gaan.